

ОЕСР: ЯК ЗРОБИТИ НАВЧАННЯ БЕЗПЕРЕРВНИМ ДЛЯ ВСІХ

У блозі Організації економічного співробітництва та розвитку опублікована стаття Андреаса Шлейхера «Як зробити навчання безперервним для всіх».

У ній зазначається, що у світі, який швидко змінюється, навчання упродовж життя стало ключем до збереження актуальності набутих знань і навичок.

Воно дає людям змогу відповідати новим вимогам роботодавців, змінювати роботу та повноцінно брати участь у житті суспільства. Саме тому експерти ОЕСР зосереджують свою увагу на питаннях мобільності кваліфікованих кадрів та забезпечення навчання упродовж життя. Важливо, щоб кожен дорослий мав можливість продовжувати навчання, однак у країнах ОЕСР та за їх межами участь у навчанні стагнує й залишається дуже нерівною. Виявляється, що дорослі з нижчим рівнем освіти та доходу найменш схильні брати участь у такому навчанні. Але за допомогою відповідної політики можна побудувати ефективні системи навчання дорослих. Андреас Шлейхер систематизує основні проблеми розвитку систем навчання упродовж життя у світі та пропонує огляд засобів й інструментів їх вирішення. Серед проблем особливо гострими є застій та

нерівна участь. Якщо навчання дорослих залишатиметься привілеєм небагатьох (40% дорослих щороку беруть участь у формальному або неформальному навчанні), то соціальна нерівність поглиблюватиметься, а економіка відчуватиме нестачу критично важливих навичок. Головна причина, яку дорослі називають для відмови від навчання – брак часу. Щоб вирішити цю проблему, деякі країни надали працівникам захищений час для навчання. Наприклад, Швеція дозволяє працівникам середньої ланки пройти до 44 тижнів оплачуваної освіти упродовж кар'єри для перепідготовки. Ще однією перешкодою навчання є його вартість. Для підтримки перекваліфікації у Франції Служба кадрів надає працівникам щорічну допомогу на навчання, яку вони можуть використовувати для визначених курсів. Ще одна проблема – маргіналізація: ті, хто найбільше потребує навчання, часто його не отримують. За останнє десятиліття розрив в участі серед малозабезпечених груп загалом зменшився, але щоб змінити курс на цілеспрямоване навчання, доступ до нього має бути інклюзивним. Це означає пропонування гнучких, локальних варіантів та усунення практичних і мотиваційних бар'єрів. Одним із прикладів вирішення цієї проблеми є норвезька ініціатива Skills Plus, яка просуває базову грамотність, математику та цифрове навчання на робочих місцях. Основний посил – «Короткострокові курси, довгострокові шляхи». Сьогоднішній освітній ландшафт дедалі більше наповнений короткостроковими курсами та мікросертифікатами. Один із способів підтримки навчання – офіційне визнання мікроакредитацій та їхня інтеграція у національні рамки кваліфікацій. Так, у Новій Зеландії діє система, яка дозволяє урахувати короткострокові курси при отриманні більших кваліфікацій, отже умовний тижневий курс навчання може стати важливим кроком до отримання повної кваліфікації. Очевидно, що інвестування у навчання упродовж життя – це не просто економічна необхідність, а й соціальний імператив. Політикам необхідно зробити навчання дорослих центральним елементом порядку денного освіти та забезпечити його доступність для всіх. Нагородою стане більш кваліфіковане, інклюзивне та адаптивне суспільство.

Детальніше: <https://qrpage.net/qr/7okrD>, <https://g20.org/track/education/>

Фото: скріншот

#НРАТ_Усі_новини #НРАТ_OECD #НРАТ_Інклюзивність
#НРАТ_Науковцям_новини #НРАТ_Освітянам_новини
#НРАТ_Інноваторам_новини

2025-08-28

Інформація з офіційного вебпорталу Національного репозитарію академічних текстів